

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa!

Ananias ja Safiira; Apt.5:1-11

"Mutta eräs mies, nimeltä Ananias, ja hänen vaimonsa Safiira myivät maatilaa, ja mies kätki vaimonsa tieteen osan hinnasta, ja osan hän toi ja pani apostolien jalkojen eteen.

Mutta Pietari sanoi: "Ananias, miksi on saatana täyttänyt sinun sydämesi, niin että koetit pettää Pyhää Henkeä ja kätkit osan maatilaa hinnasta? Eikö se myymätönä ollut sinun omasi, ja eikö myynnin jälkeenkään sen hinta ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tämän tehdä? Et sinä ole valhetellut ihmisille, vaan Jumalalle."

Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat. Ja nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänet ja kantoivat hänet pois ja hautasivat.

Noin kolmen hetken kuluttua hänen vaimonsa tuli sisään eikä tiennyt, mitä oli tapahtunut.

Niin Pietari kysyi häneltä: "Sano minulle: siihenkö hintaan te myitte maatilaa?" Hän vastasi: "Kyllä, juuri siihen hintaan".

Mutta Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette yksissä neuvoin käyneet kiusaamaan Herran Henkeä? Katso, niiden jalat, jotka hautasivat sinun miehesi, ovat oven takana, ja he kantavat sinutkin pois."

Niin hän heti kaatui hänen jalkojensa eteen ja heitti henkensä; ja kun nuorukaiset tulivat sisään, tapasivat he hänet kuolleena, kantoivat pois ja hautasivat hänet hänen miehensä viereen.

Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat." Apt.5:1-11

Jokaiselle uskovalle on annettu armo Kristuksen lahjan mitan mukaan (Ef.4:7). Ja uskova saa antaa armosta eli siitä mitä hänellä on ja on uskottu, sekä olla vain Hänen uskollinen huoneenhaltija. Sekä edellisen luvun apostoli Barnabas että tässä kuvattu pariskunta Ananias ja Safiira myivät omaisuuttaan samaan tarkoitukseen, mutta joka tapauksessa saatuaan maksun maatilastaan he menettelivät väärin. (jae 1)

Ananiaalla oli täysi oikeus pitää koko summa itsellään. Seurakunnassa ei mikään laki vaatinut, että oli myytävä kaikki. (jae 4)

Tässä tulee näkyviin tekopyhyys ja epärehellisyys sekä Jumalan että ihmisten edessä.

He luovuttivat summan ikään kuin se olisi ollut koko heidän maatilasta saamansa hinta. Kysymys oli tässä kahden yksittäisen henkilön synnistä, mutta se koski koko seurakuntaa. Jos toiset olisivat toimineet samoin, niin seurakunnasta olisi kadonnut totuus ja rehellisyys, sekä Jumalan pelko. (Vrt. Joosua 7.luku)

Paljastamalla synti tuomittiin salailu ja valhe ja petos. Herran Jeesuksen sanojen mukaan paholainen on sen isä, joka tietoisesti valehtelee pettääkseen lähimmäistään. (Joh.8:44)

Seurakuntaa vastaan oli hyökätty sisältäpäin. Saatana alkoi vaikuttaa uskovien keskuudessa ja asiaan oli puututtava oitis. Sen tähden hänen turmionsa tuli hetkessä, eikä apua ollut. (jae3)

"Kelvoton ihminen, väärä mies on se, joka kulkee suu täynnä vilppiä, silmää iskee, jaloillaan merkkiä antaa, sormillansa viittoon, kavaluus mielessä, paha aina hankitsee, riitoja rakentaa. Sentähden hänen turmionsa tulee yhtäkkiä, tuokiossa hänet rusennetaan, eikä apua ole.

Näitä kuutta Herra vihaa, ja seitsemää Hänen sielunsa kauhistuu: ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta, sydäntä, joka häijyjä juonia miettii, jalkoja, jotka kiiruusti juoksevat pahaan, väärää todistajaa, joka valheita puhuu, ja riidan rakentajaa veljesten kesken." Snl.6:12-19

Jokaisella on oikeus pitää omaisuutensa. Mutta saatana oli ovelampi kuin Ananias ja sai kuvitteleman, että hän onnistuisi pettämään ihmisiä ja saada nämä kiittämään hurskauttaan. Näin hän lankesi pahaan tekopyhyyteen.

Apostoli Pietari sai Jumalalta tiedon sanat tapahtuneesta Hengen ilmoituksen kautta. Hän ei ainoastaan paljastanut tapahtuman ulkonaisia puitteita, vaan myös sen salatun syyn, henkilökohtaiset vaikuttimet. Saatana oli päässyt täyttämään Ananiaan sydämen (jaa 3) ja juuri sydämessään hän oli päättänyt tehdä tämän synnin. (Vrt. Kun.5.luku)

Jumala puuttui suoraan asiaan ja osoitti, että tuomion on alettava "Jumalan huoneesta". (1.Piet.4:17)

Häntä rankaisi Jumala, jonka ilmoitus tuli profeetan viran kautta. "Jumala ei salli itseänsä pilkata." (Vrt.3.Moos.10:1-3; 5.Moos.4:24; Gal.6:7)

Jerusalemmissä oli varmasti paljon muitakin teeskentelijöitä. Heitä on toki aina ja kaikkialla. Mutta he eivät olleet kokeneet samoja siunauksia ja Herran armollista puhdistavaa muutosta elämässään, eikä heitä siksi (myöskään) rangaistu yhtä ankarasti kuin häntä. (jaa 5-6)

Safiira ei tiennyt, mitä hänen miehelleen oli tapahtunut, mutta hän tiesi Jumalan sanoneen Sanassaan, että Hän tuomitsee ulkokultaiset ja väärämieliset. Hän oli tietoisesti epärehellinen. (jaa 7-8)

"Sano minulle: siihenkö hintaan ...?" Safiira sai tämän kysymyksen saman tilaisuuden parannuksen tekoon. Hän sai enemmän aikaa kuin hänen miehensä, ja voidaan ajatella jos hän olisi tunnustanut totuuden, totuus olisi tehnyt hänet vapaaksi. (Joh.8:32)

Heidän tekonsa ei tapahtunut harkitsemattomasti ja kiireessä, vaan he olivat yhdessä suunnitelleet ja päättäneet toimia. Siksi tuomio yhdessä tuumin oli molemmille sama. (jaa 9)

Profeetan kautta puhuttu tiedon sanat, Jumalan Sana toteutui kirjaimellisesti.

Kaikki sanat, jotka ovat Jumalasta, Pyhä Henki vahvistaa ne myös Jumalan Sanaksi, sillä Häneen on itse Jumala sinettinsä painanut. (jaa 10)

"Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat." Amen